

جمهوری اسلامی ایران
Islamic Republic of Iran

سازمان ملی استاندارد ایران
Iranian National Standardization Organization

استاندارد ملی ایران

۱۸۹۶۱

چاپ اول

۱۳۹۳

INSO

18961
1st.Edition
2015

اطلاعات و مستندات - قالب تبادل اطلاعات

**Information and documentation- Format
for information exchange**

ICS: 35.240.30

به نام خدا

آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران

مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱ تنها مرجع رسمی کشور است که وظیفه تعیین، تدوین و نشر استانداردهای ملی (رسمی) ایران را به عهده دارد.

نام مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب یکصد و پنجاه و دومین جلسه شورای عالی اداری مورخ ۹۰/۶/۲۹ به سازمان ملی استاندارد ایران تغییر و طی نامه شماره ۲۰۶/۳۵۸۳۸ مورخ ۹۰/۷/۲۴ جهت اجرا ابلاغ شده است.

تدوین استاندارد در حوزه‌های مختلف در کمیسیون‌های فنی مرکب از کارشناسان سازمان، صاحب‌نظران مراکز و مؤسسات علمی، پژوهشی، تولیدی و اقتصادی آگاه و مرتبط انجام می‌شود و کوششی همگام با مصالح ملی و با توجه به شرایط تولیدی، فناوری و تجاری است که از مشارکت آگاهانه و منصفانه صاحبان حق و نفع، شامل تولیدکنندگان، مصرف‌کنندگان، صادرکنندگان و واردکنندگان، مراکز علمی و تخصصی، نهادها، سازمانهای دولتی و غیر دولتی حاصل می‌شود. پیش‌نویس استانداردهای ملی ایران برای نظرخواهی به مراجع ذی‌نفع و اعضای کمیسیون‌های فنی مربوط ارسال می‌شود و پس از دریافت نظرها و پیشنهادهای در کمیته ملی مرتبط با آن رشته طرح و در صورت تصویب به عنوان استاندارد ملی (رسمی) ایران چاپ و منتشر می‌شود.

پیش‌نویس استانداردهایی که مؤسسات و سازمانهای علاقه‌مند و ذی‌صلاح نیز با رعایت ضوابط تعیین‌شده تهیه می‌کنند در کمیته ملی طرح و بررسی و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی ایران چاپ و منتشر می‌شود. بدین ترتیب، استانداردهایی ملی تلقی می‌شوند که بر اساس مفاد نوشته شده در استاندارد ملی ایران شماره ۵ تدوین و در کمیته ملی استاندارد مربوط که سازمان ملی استاندارد ایران تشکیل می‌دهد به تصویب رسیده باشد.

سازمان ملی استاندارد ایران از اعضای اصلی سازمان بین‌المللی استاندارد (ISO)^۱، کمیسیون بین‌المللی الکتروتکنیک (IEC)^۲ و سازمان بین‌المللی اندازه‌شناسی قانونی (OIML)^۳ است و به عنوان تنها رابط^۴ کمیسیون کدکس غذایی (CAC)^۵ در کشور فعالیت می‌کند. در تدوین استانداردهای ملی ایران ضمن توجه به شرایط کلی و نیازمندی‌های خاص کشور، از آخرین پیشرفت‌های علمی، فنی و صنعتی جهان و استانداردهای بین‌المللی بهره‌گیری می‌شود.

سازمان ملی استاندارد ایران می‌تواند با رعایت موازین پیش‌بینی‌شده در قانون، برای حمایت از مصرف‌کنندگان، حفظ سلامت و ایمنی فردی و عمومی، حصول اطمینان از کیفیت محصولات و ملاحظات زیست محیطی و اقتصادی، اجرای بعضی از استانداردهای ملی ایران را برای محصولات تولیدی داخل کشور و/یا اقلام وارداتی، با تصویب شورای عالی استاندارد، اجباری نماید. سازمان می‌تواند به منظور حفظ بازارهای بین‌المللی برای محصولات کشور، اجرای استاندارد کالاهای صادراتی و درجه‌بندی آن را اجباری نماید. همچنین برای اطمینان بخشیدن به استفاده‌کنندگان از خدمات سازمانها و مؤسسات فعال در زمینه مشاوره، آموزش، بازرسی، ممیزی و صدور گواهی سیستم‌های مدیریت کیفیت و مدیریت زیست محیطی، آزمایشگاه‌ها و مراکز کالیبراسیون (واسنجی) وسایل سنجش، سازمان ملی استاندارد ایران این گونه سازمانها و مؤسسات را بر اساس ضوابط نظام تأیید صلاحیت ایران ارزیابی می‌کند و در صورت احراز شرایط لازم، گواهینامه تأیید صلاحیت به آنها اعطا و بر عملکرد آنها نظارت می‌کند. ترویج دستگاه بین‌المللی یکاها، کالیبراسیون (واسنجی) وسایل سنجش، تعیین عیار فلزات گرانبها و انجام تحقیقات کاربردی برای ارتقای سطح استانداردهای ملی ایران از دیگر وظایف این سازمان است.

1- International Organization for Standardization

2- International Electrotechnical Commission

3- International Organization of Legal Metrology (Organisation Internationale de Metrologie Legale)

4 - Contact point

5 - Codex Alimentarius Commission

کمیسیون فنی تدوین استاندارد

«اطلاعات و مستندات - قالب تبادل اطلاعات»

سمت و / یا نمایندگی

معاون اسناد ملی - سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران

رئیس:

عزیزی، غلامرضا
(فوق لیسانس فرهنگ و زبانهای باستانی)

دبیر:

رئیس گروه اسناد الکترونیکی - سازمان اسناد و کتابخانه ملی
ایران

کریمی، مینا
(فوق لیسانس کتابداری و اطلاع‌رسانی)

اعضاء: (اسامی به ترتیب حروف الفبا)

مدیر کل هماهنگی امور دستگاه‌ها و مبادلات الکترونیکی فرا
سازمانی - نهاد ریاست جمهوری

خوشوقت، مهدی
(فوق لیسانس مدیریت برنامه‌ریزی و توسعه)

رئیس مرکز هوشمند سازی و فناوری اطلاعات - نهاد ریاست
جمهوری

رضی، علی
(فوق لیسانس مدیریت برنامه‌ریزی و توسعه)

مدیر هماهنگی و امور عمومی اداره کل دبیرخانه مرکزی -
نهاد ریاست جمهوری

شریفیان، داود
(فوق لیسانس کتابداری و اطلاع‌رسانی)

کارشناس - سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران

ضرغامی، زهرا
(فوق لیسانس زبان انگلیسی)

مدیر کل تحقیقات و برنامه‌ریزی - نهاد ریاست جمهوری

عباسیان آرانی، علی
(فوق لیسانس مدیریت اجرایی)

رئیس گروه ورود اطلاعات و بانک‌های اطلاعاتی - سازمان
اسناد و کتابخانه ملی ایران

عرب، مهدی
(لیسانس نرم‌افزار کامپیوتر)

کارشناس تعامل پذیری - نهاد ریاست جمهوری

علیرضایی، احسان
(فوق لیسانس مهندسی نرم‌افزار)

کارشناس - سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران

کاظمی حیدری، سید بهزاد
(لیسانس مدیریت بازرگانی)

معاون دایره درجه یک حسابداری - بانک سپه

مناف زاده، محمد رضا
(لیسانس حسابداری)

فهرست مندرجات

صفحه	عنوان
ب	آشنایی با سازمان استاندارد ایران
ج	کمیسیون فنی تدوین استاندارد
۵	پیش‌گفتار
۱	۱ هدف و دامنه کاربرد
۱	۲ مراجع الزامی
۱	۳ اصطلاحات و تعاریف
۵	۴ ساختار قالب ارتباطی برای سابقه
۵	۱-۴ کلیات
۵	۲-۴ رمزگذاری نویسه اصلی
۶	۳-۴ برچسب سابقه
۷	۴-۴ راهنما
۹	۵-۴ فیلدها
۱۰	شکل ۱ ساختار تفصیلی سابقه

پیش‌گفتار

استاندارد «اطلاعات و مستندات- قالب تبادل اطلاعات» که پیش‌نویس آن در کمیسیون‌های مربوط توسط سازمان ملی استاندارد ایران تهیه و تدوین شده و در یکصد و پنجاه و پنجمین اجلاسیه کمیته ملی اسناد و تجهیزات اداری و آموزشی مورخ ۱۳۹۳/۱۱/۲۱ مورد تصویب قرار گرفته است، اینک به استناد بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱، به عنوان استاندارد ملی ایران منتشر می‌شود.

برای حفظ همگامی و هماهنگی با تحولات و پیشرفت‌های ملی و جهانی در زمینه صنایع، علوم و خدمات، استانداردهای ملی ایران در مواقع لزوم تجدیدنظر خواهد شد و هرگونه پیشنهادی که برای اصلاح و تکمیل این استاندارد ارائه شود، هنگام تجدیدنظر در کمیسیون فنی مربوط مورد توجه قرار خواهد گرفت. بنابراین باید همواره از آخرین تجدیدنظر استانداردهای ملی ایران استفاده کرد.

منبع و مأخذی که برای تهیه این استاندارد به کار رفته به شرح زیر است:

ISO 2709: 2008, Information and documentation- Format for information exchange

اطلاعات و مستندات - قالب تبادل اطلاعات

۱ هدف و دامنه کاربرد

هدف از تدوین این استاندارد، مشخص کردن الزامات موردنیاز برای نوع عمومی قالب تبادل است؛ این قالب تبادل برای توصیف سوابقی کاربرد دارد که شکل‌های مختلف منابع با قابلیت توصیف کتاب‌شناختی و انواع دیگری از سوابق را نگهداری می‌کند. این استاندارد طول یا محتوای سوابق مجزا را تعریف نکرده و معنای خاصی را به برچسب‌ها، نشانگرها یا شناسانه‌ها نسبت نمی‌دهد؛ این کار جزو وظایف قالب اجرایی است.

این استاندارد ساختار کلی یا چارچوبی که اختصاصاً برای برقراری ارتباط بین سامانه‌های پردازشگر داده طراحی شده است و به‌عنوان قالب پردازشگر در سامانه‌ها استفاده نمی‌شود را توصیف می‌کند.

۲ مراجع الزامی

مدارک الزامی زیر حاوی مقرراتی است که در متن این استاندارد ملی ایران به آنها ارجاع داده شده است. بدین ترتیب آن مقررات جزئی از این استاندارد ملی ایران محسوب می‌شود. در صورتی که به مدرکی با ذکر تاریخ انتشار ارجاع داده شده باشد، اصلاحیه‌ها و تجدیدنظرهای بعدی آن موردنظر این استاندارد ملی ایران نیست. در مورد مدارکی که بدون ذکر تاریخ انتشار به آنها ارجاع داده شده است، همواره آخرین تجدیدنظر و اصلاحیه‌های بعدی آنها مورد نظر است. استفاده از مراجع زیر برای این استاندارد الزامی است:

2-1 ISO/IEC 646: 1991, Information technology- ISO 7-bit coded character set for information interchange

2-2 ISO/IEC 6429: 1992, Information technology- Control functions for coded character sets

2-3 ISO/IEC 10646: 2003, Information technology- Universal Multiple-Octet Coded Character Set (UCS)

۳ اصطلاحات و تعاریف

در این استاندارد، اصطلاحات و تعاریف زیر به کار می‌رود:

۱-۳

نویسه^۱

جزئی از مجموعه عناصر استفاده‌شده برای سازماندهی، کنترل یا نمایش داده‌ها می‌باشد.

۲-۳

فیلد داده^۱

نویسه‌هایی که محتوای توصیفی سابقه را ثبت می‌کنند.

۳-۳

فهرست راهنما^۲

فهرستی از مکان‌های فیلدها در یک سابقه است.

۴-۳

نقشه راهنما^۳

مجموعه‌ای از پارامترها^۴ که ساختار مداخل موجود در فهرست راهنما را مشخص می‌کنند.

۵-۳

فیلد^۵

بخش متغیر طولی سابقه که حاوی دسته‌بندی خاصی از داده‌ها بوده، از فهرست راهنما پیروی کرده و با یک مدخل از فهرست راهنما، مرتبط است.

۶-۳

جداکننده فیلد^۶

نویسه‌کنترل که فهرست راهنما، شناسانه سابقه، فیلدهای مرجع و فیلدهای داده را خاتمه می‌دهد.

۷-۳

برچسب^۷

سه دسته هشت‌تایی مرتبط با یک فیلد^۸ که برای شناسایی آن مورد استفاده قرار گرفته است.

۸-۳

نشانه‌گر^۹

-
- 1 - Data field
  - 2 - Directory
  - 3 - Directory map
  - 4 - Parameter
  - 5 - Field
  - 6 - Field separator
  - 7 - Tag
  - 8 - Field
  - 9 - Indicator

اولین عنصر داده‌ای که در صورت وجود با فیلد ارائه‌دهنده اطلاعات بیشتر درباره محتوای فیلد، ارتباط بین این فیلد و فیلدهای دیگر در سابقه یا اقدام موردنیاز در مراحل به‌کارگیری داده‌های خاص، مرتبط می‌باشد.

۹-۳

دسته هشت تایی^۱

گروهی از هشت بیت متوالی که با عنوان بایت هشت بیتی^۲ نیز شناخته می‌شود؛ ممکن است دسته هشت تایی یک نویسه را نمایش داده یا بخشی از نمایش یک نویسه باشد.

۱۰-۳

سابقه

مجموعه‌ای از فیلدها که شامل برچسب سابقه، فهرست راهنما و داده‌ها است.

یادآوری- در صورت نیاز، پیوند سوابق و تقسیم‌بندی آن به زیربخش‌های سابقه مجاز بوده و باید به شکلی که در قالب آشکار تبادل مشخص شده، به‌کار گرفته شود.

۱۱-۳

فیلد شناسانه سابقه^۳

نویسه‌هایی که سابقه را شناسایی می‌کنند.

۱۲-۳

برچسب سابقه^۴

بخشی که در آغاز هر سابقه قرار داشته و پارامترهای موردنیاز برای پردازش سابقه را ارائه می‌دهد.

۱۳-۳

جداکننده سابقه^۵

نویسه کنترل که سابقه را به پایان می‌رساند.

۱۴-۳

فیلد مرجع^۶

داده‌هایی که ممکن است برای پردازش سابقه مورد نیاز باشند.

-
- 1 - Octet
  - 2 - 8-bit byte
  - 3 - Record identifier field
  - 4 - Record label
  - 5 - Record separator
  - 6 - Reference field

۱۵-۳

نویسه جداکننده^۱

نویسه کنترل کننده که برای جدا کردن و توصیف بخش‌ها به صورت منطقی و در برخی موارد بر اساس توالی زمانی، استفاده می‌شود.

۱۶-۳

ساختار^۲

چیدمان بخش‌های تشکیل دهنده سابقه است.

۱۷-۳

زیر سابقه^۳

گروهی از فیلدهای موجود در یک سابقه که ممکن است به عنوان یک موجودیت در نظر گرفته شوند.

۱۸-۳

شناسانه^۴

عنصر داده‌ای از یک یا بیش از یک نویسه متوالی و مشخص کننده یک زیر فیلد است.

۱۹-۳

زیر فیلد^۵

بخشی از یک فیلد که حاوی واحد تعریف شده‌ای از اطلاعات است.

۴ ساختار قالب ارتباطی برای سابقه

۱-۴ کلیات

ساختار عمومی سابقه به طور خلاصه در جدول ۱ به تصویر کشیده شده است. ساختار دقیق تر در شکل ۱ ارائه شده است که شامل چهار گزینه برای بخش‌های داده است.

جدول ۱- ساختار عمومی

برچسب سابقه
فهرست راهنما
فیلدها
جداکننده سابقه

1 - Separating character

2 - Structure

3 - Subrecord

4 - Identifier

5 - Subfield

- سابقه حاوی عناصر ثابت، با طول متغیر زیر، بر اساس توالی به تصویر کشیده شده در شکل ۱ است:
- الف- برچسب سابقه (طول ثابت)؛
  - ب- فهرست راهنما (طول متغیر)؛
  - پ- فیلد شناسانه سابقه (طول متغیر)؛
  - ت- فیلدهای مرجع (طول متغیر)؛
  - ث- فیلدهای داده (طول متغیر)؛
  - ج- جداکننده (جداکننده‌های) فیلد؛
  - ح- جداکننده سابقه.

هر کدام از فهرست راهنما، شناسانه سابقه، فیلدهای مرجع و فیلدهای داده باید مطابق با استاندارد بین‌المللی ISO/IEC 646 یا ISO/IEC 6429، همراه با یک جداکننده فیلد مثل جداکننده IS2، به پایان برسند.

مطابق با ISO/IEC 646 یا ISO/IEC 6429، سابقه باید با یک جداکننده سابقه مثل جداکننده IS3 به پایان برسد.

۲-۴ رمزگذاری نویسه اصلی

تمام داده‌های موجود در برچسب سابقه، فهرست راهنما و نشانگرها، نشانگرهای زیرفیلد، جداکننده‌های فیلد و جداکننده‌های سابقه باید با هر دسته هشت‌تایی به ازای هر کدگذاری نویسه که در استانداردهای بین‌المللی ISO/IEC 646 یا ISO/IEC 10646 همراه با کدگذاری UTF-8 مشخص شده، از مجموعه نویسه‌های استاندارد بین‌المللی ISO/IEC 646 گرفته شود.

۳-۴ برچسب سابقه

۱-۳-۴ کلیات

برچسب سابقه که در شکل ۱ نشان داده شده است باید دارای طول ثابتی معادل با ۲۴ دسته هشت‌تایی باشد که هر کدام از آنها یک نویسه را جدا می‌کند و موقعیت دسته هشت‌تایی باید در بند ۲-۳-۴ تا ۹-۳-۴، تعریف شده باشد.

۲-۳-۴ طول سابقه (شماره ۰ تا ۴ دسته‌های هشت‌تایی)

طول سابقه باید با تعداد دسته‌های هشت‌تایی در سابقه، از جمله برچسب سابقه، فهرست راهنما، فیلدها و جداکننده سابقه، تعریف شود. طول، یک عدد پنج رقمی است که در صورت لزوم از سمت راست با عدد صفر، پر می‌شود.

یادآوری- طول سابقه که در اینجا توصیف شده است همان طول منطقی سابقه می‌باشد. بنا بر دلایل عملی مرتبط با پردازش ماشینی داده‌ها، گاهی لازم است اطلاعات را در قالب بلوک‌هایی، تقسیم کرد.

۳-۳-۴ وضعیت سابقه (شماره ۵ دسته‌های هشت‌تایی)

وضعیت سابقه باید با یک نویسه منفرد مشخص شود که در استانداردهای ملی و بین‌المللی اجرایی تعریف شده و وضعیت سابقه، برای مثال جدید یا اصلاح‌شدن سابقه را توضیح دهد. در صورت عدم وجود استاندارد بین‌المللی، گروه‌های شرکت‌کننده در تبادل اطلاعات باید در این مورد به توافق برسند.

۴-۳-۴ کدهای اجرایی (شماره ۶ تا ۹ دسته‌های هشت‌تایی)

کدهای اجرایی در این استاندارد ملی تعریف نشده‌اند. گروه‌های شرکت‌کننده در تبادل اطلاعات باید در این مورد به توافق برسند.

۵-۳-۴ طول نشانگر (شماره ۱۰ دسته‌های هشت‌تایی)

طول نشانگر باید با یک عدد در سیستم دهدهی تعریف شود که عدد دسته‌های هشت‌تایی نشانگرها را ارائه می‌دهد. در صورت عدم استفاده از نشانگرها، طول نشانگر باید روی عدد صفر تنظیم شود.

۶-۳-۴ طول شناسانه (شماره ۱۱ دسته‌های هشت‌تایی)

طول شناسانه باید با یک عدد در سیستم دهدهی تعریف شود که تعداد دسته‌های هشت‌تایی شناسانه‌ها را ارائه می‌دهد. اولین یا تنها عدد این شناسانه همواره باید مطابق با استانداردهای بین‌المللی ISO/IEC 646 یا ISO/IEC 6429، معادل با IS1 باشد. در صورت عدم استفاده از شناسانه‌ها، طول شناسانه باید روی عدد صفر تنظیم شود.

۷-۳-۴ نشانی مبنای داده‌ها (شماره ۱۲ تا ۱۶ دسته‌های هشت‌تایی)

نشانی مبنای داده‌ها باید با یک عدد پنج رقمی تعریف شود که در صورت نیاز از سمت راست با عدد صفر پر شده و معادل با طول ترکیب‌شده در نویسه‌های برچسب سابقه و فهرست راهنما، از جمله جداکننده فیلد در انتهای فهرست راهنما است.

۸-۳-۴ موقعیت تعریف‌شده از سوی سیستم‌های کاربر (شماره ۱۷ تا ۱۹ دسته‌های هشت‌تایی)

موقعیت دسته‌های هشت‌تایی ۱۷ تا ۱۹ باید از سوی سیستم‌های کاربر تعریف شود.

۹-۳-۴ نقشه فهرست راهنما

موقعیت نقشه فهرست راهنما باید با دسته‌های هشت‌تایی زیر تعریف شود:

الف- شماره ۲۰ دسته‌های هشت‌تایی: یک عدد در سیستم دهدهی معادل با طول در نویسه‌های طول بخش فیلدی هر مدخل در فهرست راهنما است.

ب- شماره ۲۱ دسته هشت تایی: یک عدد در سیستم دهمی معادل با طول در نویسه‌های بخش موقعیت آغازین نویسه هر مدخل در فهرست راهنما است.

پ- شماره ۲۲ دسته هشت تایی: یک عدد در سیستم دهمی معادل با طول در نویسه‌های بخش اجرایی تعریف شده هر مدخل در فهرست راهنما است.

ت- شماره ۲۳ دسته هشت تایی: برای استفاده‌های آتی ذخیره شده است.

۴-۴ راهنما

۱-۴-۴ کلیات

فهرست راهنما باید از تعداد متغیری از مداخل تشکیل شده باشد که هر کدام از آنها با فیلد مربوط به خود (شناسانه سابقه، فیلد مرجع و فیلد داده‌ها) مطابقت دارند. فهرست راهنما باید با یک جداکننده فیلد، پایان یابد.

۲-۴-۴ مدخل فهرست راهنما

هر مدخل باید از بخش‌های زیر به ترتیب موجود، تشکیل شده باشد:

الف- برچسب؛

ب- طول فیلد؛

پ- موقعیت نویسه آغازکننده؛

ت- بخش تعریف شده برای اجرا.

طول برچسب باید سه دسته هشت تایی باشد. طول دسته‌های هشت تایی مربوط به سه بخش دیگر در هر مدخل فهرست راهنما باید در نقشه فهرست راهنما (شماره ۲۰ تا ۲۲ دسته‌های هشت تایی در برچسب سابقه) مشخص شده باشد. تمام مداخل موجود در فهرست راهنما باید دارای ساختار یکسانی باشند.

۳-۴-۴ برچسب

برچسب باید از سه دسته هشت تایی تشکیل شده باشد که مطابق با تعاریف موجود در استانداردهای ملی و بین‌المللی اجرایی، نام فیلدهای مرتبط را مشخص کند.

در صورت عدم وجود استانداردهای ملی و بین‌المللی، گروه‌های شرکت کننده در تبادل اطلاعات باید در این مورد به توافق برسند.

۴-۴-۴ طول فیلد

طول فیلد باید یکی از موارد زیر باشد:

الف- تعداد کل دسته‌های هشت تایی (به انضمام نشانگر (نشانگرها) و جداکننده فیلد) در فیلدی که با برچسب قبلی مشخص شده است؛

ب- عدد صفر، دال بر اینکه مرجع فهرست راهنما به فیلدی اشاره دارد که طول کلی آن بیشتر از بزرگ‌ترین عدد در سیستم دهدهی (n) است که در «طول» بخش فیلدی یک مدخل از فهرست راهنما ذخیره شده است (به یادآوری مراجعه شود)؛

پ- تعداد دسته‌های هشت‌تایی (به انضمام جداکننده فیلد) در بخش پایانی فیلدی که در بند ب، توصیف شد.

یادآوری- در مورد بند ب، فیلد به شکلی در نظر گرفته می‌شود که به بخش‌های مختلفی تقسیم شده است که همه آنها دارای طول یکسانی (n) هستند. هر بخش مطابق با یکی از مداخل فهرست راهنما است که شامل برچسبی برای فیلد و موقعیت نویسه آغازین همان بخشی است که مدخل فهرست راهنما به آن اشاره دارد. طول معادل با صفر مشخص می‌کند که مدخل فهرست راهنما به بخشی از فیلد اشاره دارد که بخش پایانی نبوده و طول این بخش به‌عنوان (n) در نظر گرفته می‌شود.

در موارد شرح داده شده در بندهای ب و پ، تمام مداخل فهرست راهنما که به بخش‌هایی از یک فیلد مشابه اشاره دارند باید در کنار هم و به صورت متوالی باشند.

۵-۴-۴ موقعیت نویسه آغازین

موقعیت نویسه آغازین باید شامل یک عدد در سیستم دهدهی باشد که موقعیت اولین دسته هشت‌تایی از فیلدی را ارائه می‌دهد که برچسب قبلی مشخص کرده و با نشانی مبنای داده‌ها در ارتباط است (یعنی، موقعیت نویسه آغازین اولین فیلد زیر فهرست راهنما معادل با صفر (۰) است).

۶-۴-۴ بخش تعریف‌شده برای اجرا

در صورت وجود، بخش تعریف‌شده برای اجرای هر مدخل باید حاوی اطلاعات کنترلی مرتبط با فیلدی باشد که در مدخل به آن اشاره شده است.

۵-۴ فیلدها

۱-۵-۴ کلیات

تمام فیلدها باید به جداکننده فیلد ختم شوند. سه نوع فیلد وجود دارد:

الف- فیلد شناسه سابقه: برچسب 001 ("0" بر عدد صفر دلالت دارد)؛

ب- فیلدهای مرجع: برچسب‌های 002 تا 009 و 00A تا 00Z (برای نویسه‌های الفبایی، از حروف بزرگ یا کوچک استفاده کنید)؛

پ- فیلدهای داده: برچسب‌های 010 تا 999 و 0AA تا ZZZ (برای نویسه‌های الفبایی، از حروف بزرگ یا کوچک استفاده کنید؛ استفاده از ترکیب نویسه‌های عددی و الفبایی مجاز است؛ وقتی از برچسب‌های الفبایی استفاده می‌شود، این نویسه‌ها نباید با 00 شروع شوند چرا که فقط فیلدهای مرجع با 00 آغاز می‌شوند).

۴-۵-۲ فیلد شناسه سابقه

فیلد شناسه سابقه باید از نویسه‌هایی تشکیل شده باشد که سابقه را شناسایی می‌کند و باید از سوی سازمان ایجادکننده سوابق، مشخص شوند.

یادآوری- فیلد شناسه سابقه نباید حاوی شناسگرها یا شناسانه‌ها باشد.

۴-۵-۳ فیلدهای مرجع

هر فیلد مرجع داده‌هایی را تأمین می‌کند که ممکن است برای پردازش سابقه مورد نیاز باشد.

یادآوری- فیلدهای مرجع نباید حاوی نشانگرها یا شناسانه‌ها باشند.

۴-۵-۴ فیلدهای داده

هر فیلد داده باید از نشانگر (های) (اختیاری)، داده و جداکننده فیلد تشکیل شده باشد. وجود و طول نشانگر (نشانگرها) یا شناسانه (شناسانه‌ها) به طول شناسگر و طول شناسانه که در برچسب سابقه تعریف شده، تعیین می‌گردد و باید در هر کدام از فیلدهای داده سابقه مورد استفاده قرار گیرد.

بنابراین هر فیلد داده در سابقه باید مطابق با یکی از گزینه‌های زیر، ایجاد شود:

الف- داده: طول نشانگر و طول شناسانه در برچسب سابقه روی عدد صفر تنظیم شده است (به شکل ۱، گزینه ۱ مراجعه شود)؛

ب- شناسانه و داده: طول شناسگر در برچسب سابقه روی عدد صفر و طول شناسانه روی "1" یا بیشتر تنظیم شده است (به شکل ۱، گزینه ۲ مراجعه شود)؛

پ- نشانگر و داده: طول شناسگر در برچسب سابقه روی "1" یا بیشتر و طول شناسانه روی عدد صفر تنظیم شده است (به شکل ۱، گزینه ۳ مراجعه شود).

ت- نشانگر، شناسانه و داده: طول نشانگر و طول شناسانه در برچسب سابقه روی "1" یا بیشتر تنظیم شده است (به شکل ۱، گزینه ۴ مراجعه شود).

